

му сѣ дупки; гласа му трепери отъ старость и студъ, очитѣ му сълзятъ, краката му са подгъватъ и рѣцѣтъ му са друсатъ. Не е добръ и на момченцето, което води слѣпния старецъ: сырмашинката прескача отъ нога на нога, духа на вкочененытъ си прѣстицы; а лютыя мразъ искарва изъ очитѣ му сълзы. Пуснете ги да са нагрѣятъ, нахранете ги и подайте имъ, каквото можете! По добръ е да са отречете отъ нѣкоя нова ваша играчка, или отъ каквы-годѣ сладкы нѣща и да подадете милостыня на сырмаха.

7. Но не сѣ зимѣ сѣ есны и свѣтливы днитѣ: ставатъ навременѣ и фартуны. Когато са подигне вѣелица, силенъ вѣтръ носи вандацы снѣгъ и съсъ писъкъ и бученъе, го върти въ въздуха. Ставатъ и таквизи вѣелицы щото *отъ тукъ до тамъ не е видѣть*; прѣзъ десетъ раскрачи не можешъ распозна челѣка, и въ таквось лоше врѣме лесно е и да побърка челѣкъ пѣтя. Но е още толкосъ голѣмо злото, ако нема силенъ мразъ и пѣтника залѣте въ нѣкоя прѣспа: подъ снѣга е топло. Но ако е вѣелица и мразъ, тогазъ не е чудно и да замръзне. Колко е драго на пѣтника, ако въ таквози време са добые до нѣкое село. Колкото щѣтъ и да сѣ прости и сырмашкы кѣщята му; но въ тѣхъ сѣ е топло. Добрыя селянинъ на драго сърдце посрѣща измръзналыя нечаканъ гостъ и го гощава съ *каквото е Богъ далъ*. Слава Богу, че въ нашето мило отечество Българія твърдѣ нарѣдко и твърдѣ за късо време са случватъ таквизи мразове за които кажѣтъ *че са пука дърво и камъкъ* и каквыто ги има често и продължително въ по сѣвернытъ отъ нашето отечество страны, дѣто не токо живы дръвья, но и сухи въ стѣнытъ на кѣщята навременѣ съ прасъкъ са распукватъ. Въ такъвзи